

אמא שלנו

ניר ואני רצינו לספר לכם על אמא שלנו. לא על הסבתא שהכרתם בשנים האחרונות, אלא האמא שגידלה אותנו כשהיינו קטנים.

אז האמא הזאת הייתה ג'דאית שחבל על הזמן.

אמא שתקתקה ארוחות מדהימות בשניות, שהכינה את המרק עוף הכי טעים בעולם. אמא שידעה לעשות הכל. אבל ממש הכל- לתקן מכשירי חשמל מקולקלים, להרכיב ארונות אמיתיים, לא הפושטים האלה של איקאה... יכלה למצוא פתרונות יצירתיים לכל בעייה ולכל תקלה.

אמא הייתה גם אלופת הגאדג'טים. כל מכשיר אלקטרוני שיצא לשוק, היה אצלה לפני כולם. היא קראה את ההוראות וידעה להפעיל הכל.

כשהיינו יורדים לשארם 4-5 פעמים בשנה, אמא הייתה מנהלת את האירוע ביעילות בלתי רגילה, מכינה ומקפיאה אוכל מראש, דואגת שלכל אחד יהיה בדיוק מה שצריך, ובין צלילות לבירה על החוף, הייתה מכינה מרקים מעולים שכל החוף היה נהנה מהם.

אמא הייתה רקדנית מוכשרת, שמחה וחייכנית, צלמת בחסד שהייתה מוקפת תמיד בחברים וחברות. בילדותנו אמא ארגנה עשרות ערבי-שקופיות, גבינה ויין, והבית היה תמיד שמח והומה אדם. כולם אהבו את אמא, עם האנרגיות השמחות הבלתי נגמרות שלה.

חברים שלי תמיד אהבו לבוא אלי הביתה, כי אמרו שאמא שלי "קולית" וכיפית, ולא מעצבנת כמו שאר האמהות...

אמא, אנחנו יודעים שלא היה לך קל בחיים. גם איבדת את אהוב חייך לפני שפגשת את אבא, לאחר מכן בנך הבכור, אחינו הגדול ערן, נפטר בגיל 4. החיים ניסו להכריע אותך, ואת צחקת להם בפרצוף והמשכת לשמוח ולבנות בית מלא הומור ואהבה.

אמא אהובה שלנו, השנים האחרונות היו קשות, מחלת האלצהיימר התגנבה אלייך לאט ובשקט והחלה לכרסם במי שאת ולהרוס כל חלקה טובה. ראינו והרגשנו איך את משתנה, נסגרת, שוכחת. עצוב.

היום את יכולה סוף סוף לנוח בשקט ובנחת. כל החרדות והשדים שרדפו אותך נשארים מאחוריך, ואת יכולה באמת לנוח על משכבך בשלום.

אוהבים אותך, גלי וניר.